

روان‌شناسان کودک با مطالعات و آزمایشهایی که کرده‌اند باین نتیجه رسیده‌اند که بهترین وقتی که غالب بچه‌ها هشیار هستند و آمادگی برای درس خواندن و درک مطالب دارند از ساعت چهار تا هفت بعد از ظهر است، این امر در مورد اکثریت بچه‌ها کاملاً صادق است ولی البته ممکن است موارد استثنائی هم وجود داشته باشد، اگر شما هم خودتان بخواهید بفهمید که کودکان شما چه موقعی آماده‌تر برای درس خواندن هستند می‌توانید مانند روان‌شناسان آزمایشی در این مورد بکنید:

یک هفته بطور آزمایشی کودکان خود را وادار کنید که مثلاً در ساعت دو بعد از ظهر کار کنند هفته دیگر در ساعت سه و بالاخره هفته سوم در ساعت چهار بعد از ظهر و بعد در این مواقع باین نکات دقت فرمائید:

* چه موقعی کودک شما بهتر و با ذوق و شوق بیشتر شروع بکار یعنی انجام تکالیف مدرسه میکند؟

* در هفته‌های مختلف که ساعات کار او تغییر یافته است چه مدت زمانی را برای با تمام رساندن کارهای خود لازم دارد؟

* آیا همه تکالیفش را در تمام آن اوقات انجام میدهد یا اینکه درپاره‌ای از ساعات قسمتی از تکالیف خود را تمام نکرده می‌گذارد؟

* تکالیف کتبی او در کدام ساعات بهتر نوشته شده است و سرعت او در کدام ساعات بیشتر بوده است؟

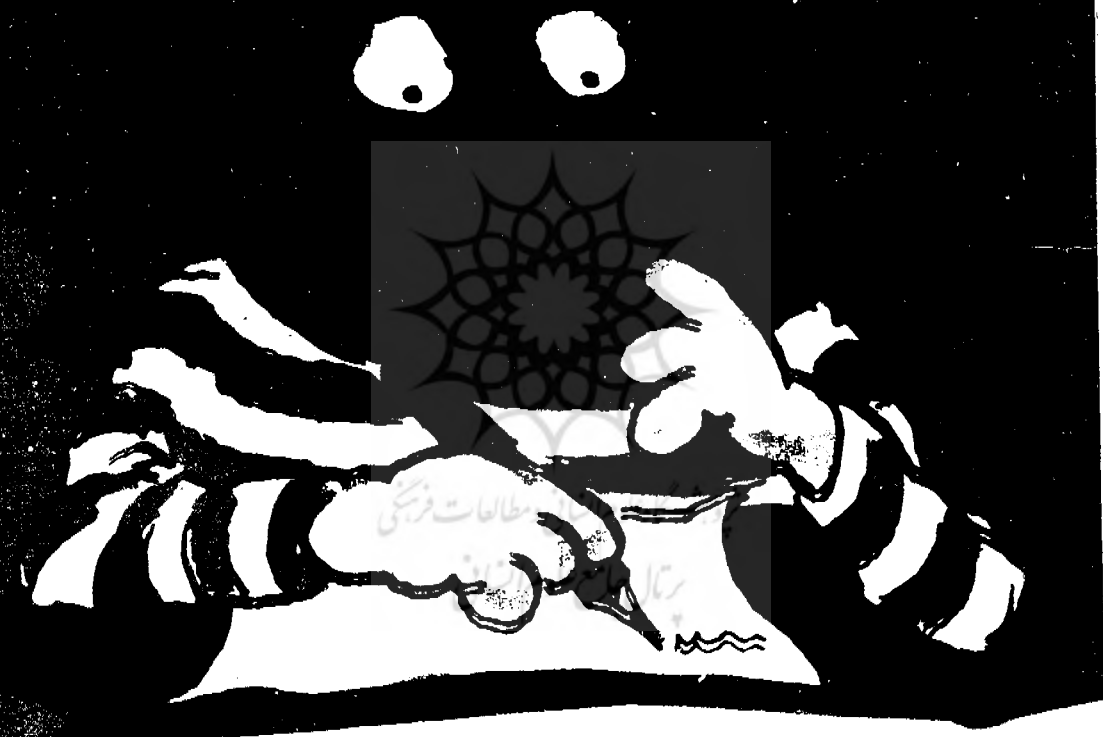
* آیا او از اینکه کار خود را با تمام رسانده است راضی بنظر می‌آید؟

با این روش پدر و مادرها می‌توانند بفهمند که کودک آنها در چه مواقعی بیشتر آماده‌گی ذهنی برای درس خواندن و انجام دادن تکالیف خود دارد، اگر پدر و مادر از دور رفتار بچه را تحت نظر قرار دهند متوجه خواهند شد که آیا تکالیف خود را از روی رضا و رغبت و میل انجام داده است یا اینکه مرتب اینطرف و آنطرف نگاه می‌کند و با جبار چند کلمه‌ای روی کاغذ می‌نویسد؟

اگر هر پدر و مادری ساعت مناسب و مساعد کار برای کودکان خود پیدا کنند آنوقت کار آنها و فرزندانشان خیلی آسان خواهد شد، زیرا کافی است که در آن ساعت بخصوص کودکان خود را وادار بکار کنند

ساعت و مقدار تکالیف شما

بچه‌ها در چه ساعاتی بهتر می‌توانند تکالیف خود را انجام دهند

و نتیجه رضایت بخش تر و بهتری بدست آورند .

محل کار کودک

کودکان دوست دارند محل کار مستقلی داشته باشند که بتوانند در آنجا بنشینند و کار خود را انجام دهند ،

خانواده‌هایی که اطاق کافی در اختیار دارند اگر یک اطاق را به کودک خود اختصاص دهند خیلی خوبست خانواده‌هایی که اطاق زیادی ندارند نیز می‌توانند در همان اطاق نشیمن خود گوشه‌ای را به محل کار کودک خود اختصاص دهند و باو بگویند که آن محوطه مال اوست و می‌تواند کتاب و کیف و وسایل درس و احیاناً میز خود را بگذارد

بناشد بدین ترتیب دست کودک روی صفحه کاغذ سایه نیاندازد و نوشتن او آسانتر می‌شود و چشمانش خسته نمی‌گردد. ضمناً باید توجه داشت که نور آفتاب هم به‌همین ترتیب وارد اطاق گردد، زیرا کودک کی که عادت کند نور از سمت چپ سیز او بتابد اگر جهت نور تغییر کند، وضع نوشتن او هم دشوار می‌شود.

خانواده‌هایی که توانائی دارند اگر رنگ اطاق کودک خود را بمیل او و آگذار کنند نتیجه بهتری میگیرند، معمولاً رنگ شخصی که برای کودکان مناسب باشد وجود ندارد هر کودک کی ممکن است از رنگ خاصی خوشش بیاید که البته اگر رعایت تمایل او در مورد رنگ بشود قطعاً در نحوه کار او مؤثر خواهد بود.

نظم و ترتیب در کار

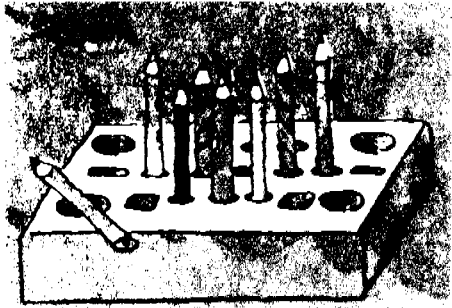
بچه‌ها را باید عادت دهید که در داخل اطاق خود یا محوطه‌ای که در اطاق نشیمن بآنها اختصاص داده‌اید منظم و مرتب باشند و کتاب‌ها و دفترچه‌ها و قلم و مداد خود را در جای مرتبی بگذارند نه اینکه آنها را هر جا که دستشان رسید رها کنند و بعد برای پیدا کردن هریک مدتی دنبالشان بگردند. برای جای کتاب یا جای مدادی کودکان پدر و مادرها می‌توانند با سلیقه‌ای که دارند بطور خیلی ساده و ارزان محل‌های مناسبی درست کنند و مثلاً برای جامدادی و جا قلمی می‌توان از یک جعبه مقوایی خالی شیرینی یا آجیل استفاده کرد بدین معنی که جعبه را وارونه روی سیز گذاشت و بعد سوراخهایی باندازه قطر مداد و قلم روی آنها درست کرد تا بچه‌ها بتوانند قلم و مداد خود

و بنشیند و کارش را بکند. باینکار کودکان یک حس استقلال پیدا می‌کنند و در زندگی متکی بخودشان میشوند و تشویق می‌گردند که مستقلاً کارهای خود را بکنند. برای کودکان در صورت امکان می‌توان سیز کوچک و ارزانی سفارش داد، ابعاد این سیز ۶۰ در ۹۰ سانتی متر می‌تواند باشد و این اندازه طبق نظر کارشناسان از اندازه‌های دیگر مناسب‌تر است صفحه سیز نیز باید شیب داشته باشد و با سطح افق زاویه‌ای در حدود ۱۶ درجه تشکیل دهد که کودک آسانتر بتواند تکالیف خود را روی آن بنویسد صندلی کودک باید باندازه‌ای باشد که پاهای او موقعی که روی آن نشست بزمین برسد و گرنه ناراحت خواهد بود. پشت و تکیه‌گاه صندلی نیز باید در ناحیه کمر قدری خمیده باشد که کودک بهتر بتواند بان تکیه کند.

نور لازم برای نوشتن

نور اطاق را باید طوری میزان کنید که از جلو و از سمت چپ روی سیز کودک

را داخل این سوراخ‌ها بگذارند و آنها را گم نکنند .
 بچه‌ها را عادت دهید که هرچه را بآنها می‌گوئید یا در مدرسه بآنها دستور میدهند یادداشت کنند، و بدین منظور یک دفترچه کوچک یادداشت برای آنها درست کنید که هرشب قبل از آنکه بخوابند باین دفترچه یادداشت مراجعه کرده و به‌بینند آیا کارهایی را که وظیفه داشته‌اند انجام داده‌اند و اگر کاری باقی‌مانده است پیش از خواب آنرا تمام کنند .

کلاه استقلال

برای آنکه کودک بتواند اشیاء ولوازم خود را در محل محفوظی بگذارد، در صورت امکان یک کثوی میزکشوی قفسه و یا طبقه‌ای از کمد را باو اختصاص دهید که لوازم خود را در آنجا گذاشته و در آن را هم با کلید قفل کند و کلید را در جیب خود بگذارد . کلید قفل این محل محفوظ را روان‌شناسان کلید استقلال کودک می‌نامند، و با این ترتیب به حس استقلال واتکای به نفس کودک در حقیقت کمک مؤثری شده است . او حس می‌کند که برای خودش شخصیتی شده است و می‌تواند اشیاء ولوازم خاص داشته باشد و آنرا دور از دسترس

خواهر یا برادر کوچکتر و بزرگتر خود در محل مطمئن نگهداری کند .

بازیچه در اطاق کار

بعضی از کودکان عادت دارند که موقع کار و انجام تکالیف مدرسه عروسک یا اسباب‌بازی خود را کنارشان بگذارند و اگر عروسک آنها جلوی رویشان باشد بهتر و سریعتر کار خود را انجام میدهند و این قبیل کودکان اصولاً با عروسک یا اسباب‌بازیهای خود عوالم دیگری دارند ، غالباً با عروسکشان صحبت و درد دل میکنند ، عقده‌های دل خود را برای آنها بازگو می‌کنند و درست مانند یک رفیق ودوست صمیمی با این بازیچه‌ها رفتار می‌کنند . در این قبیل موارد پدر و مادرها نباید مانع از کاربچه‌ها شوند و آنها را می‌توانند در عوالم خود باقی بگذارند .

